

man fik det oplyst, desto mere vilde Loven være anbefalelsesværdig; derfor kunde det Punkt i alt Fald ikke tages til Indtægt for Mindretallet, og Flertallet har ikke ment at trænge til saadanne Oplysninger.

Men det ærede Medlem tog saa ganske særlig Ordet for — og dermed skal jeg slutte mine Bemærkninger — at der her blev gjort Uret, gjort en Ubillighed mod de andre Arbejdere, som ikke kom ind under Loven. Det er en Betragtning, jeg ikke kan indrømme Rigtigheden af. Den vilde være rigtig, hvis der her i Lovforslaget stilledes Krav til Statens finansielle Kræfter. I det Øjeblik kunde andre Arbejdere med Føje — maaske med nogen Føje — beklage sig over, at Loven ikke ogsaa kom dem til Gode, men, bortset fra, hvad jeg antager, at man ikke henregner til dette, at man etablerer Arbejdsraad, som naturligvis koster nogle Penge — dog ikke særdeles betydeligt — stilles der jo ikke med Hensyn til selve Ulykkens Dækning Krav til Samfundets finansielle Kræfter. Det er til den enkelte Arbejdsgiver og til Arbejderne, at der stilles Krav, til Dels moralske Krav, og det forekommer mig, at ingen anden Arbejder kan tage Forargelse af, at der i de særlige Erhverv tages et Hensyn, som, fordi det ikke vedrører dem, heller ikke kan siges at være en Ubillighed imod dem. Det er denne Hovedbetragtning fra det ærede Medlems Side, som gentagne Gange og stærkt gjordes gældende af ham, som jeg maamodsige. Gaar man ind paa den Betragtning, at vi ikke kunne gøre noget for disse Arbejdere, fordi vi derved begaa Ubillighed mod andre, saa er Loven umulig, men den Betragtning finder jeg absolut urigtig, og den bør derfor efter min Mening ikke drages ind med blandt de Betragtninger, som kunne tale mod Lovforslaget. — Ja, jeg skal ikke forlænge Forhandlingen om Detailspørgsmaal, der vil jo være rigelig Lejlighed til ved 2den Behandling at komme ind derpaa.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Efter Forslagets Historie, saaledes som det her foreligger, har det 2det kongevalgte Medlem (Goos) jo været den naturlige Talsmand for Forslaget baade i Almindelighed og for dets enkelte Bestemmelser. Jeg kan derfor i alt væsentligt henholde mig til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem, saa meget mere som Tiden er temmelig fremskreden. Jeg skal dog gøre nogle ganske korte Bemærkninger over for enkelte Udtalelser, som kom fra nogle

Talere, der have haft Ordet i Dag, navnlig ogsaa for at forsvare Regeringens Stilling over for de Angreb, der kunde synes at ligge i disse Bemærkninger. Jeg sigter herved særlig til de Udtalelser, der kom frem fra det ærede 2det Medlem fra 9de Kreds (Stilling), der rettede en Bebrejdelse til Regeringen, fordi den ikke havde fuldt benyttet Tiden til at indhente de fornødne Oplysninger, om hvis Tilvejebringelse der allerede i Fjor er udtalt Ønske. Jeg henviser her til, hvad det ærede 2det kongevalgte Medlem har anført om de Oplysninger, der fra tidligere Tid foreligge paa dette Omraade i Arbejderkommissionernes Betænkninger, og jeg skal dertil føje, at under de Forhandlinger, der i Fjor blev førte om denne Sag saavel her som i det andet Ting, var den Tanke stadig oppe, at det kunde ikke nytte at udvide Omraadet for denne Lov, saa længe vi ikke havde faaet nogen som helst Erfaring for, hvorledes den virkede selv paa dette snævre Omraade. Det forekommer mig altsaa at være temmelig umuligt at komme videre i denne Sag, hvis vi skulde afvente de Oplysninger, som paa et meget tarveligt Grundlag kunde tilvejebringes paa denne Maade. Det er jo klart, at saa længe Forsikringen af Arbejderne kun foregaar som ganske frivillig — selv om det sker i ret vidt Omfang — vilde den Statistik, der derigennem kunde tilvejebringes, altid være upaalidelig. Dette med Hensyn til de Oplysninger, som det ærede Medlem har savnet. — Med Hensyn til det ærede Medlems stærke Fremhævelse af de Indvendinger og den Modvilje, der ude i Landet er kommen frem mod denne Sag blandt Arbejdsgivere og endogsaa blandt Arbejdere, og de Ytringer, som det ærede Medlem lod falde om, at det vel havde nogen Betydning, at dette Forslag af de paagældende var modtaget med Uvilje, skal jeg sige, at selvfølgelig have Udtalelser fra Haandværkere og de industridrivende stor Betydning for Regeringen, men Regeringen har ikke kunnet skønne, at der var kommet noget som helst frem i de Forhandlinger, der ere blevne førte i denne Sommer om denne Sag, som skulde paa nogen Maade gøre det betænkeligt at fremme den videre paa det Grundlag, hvortil den var naaet i forrige Samling. De Synspunkter, der ere fremhævede for, at man ikke skulde begrænse Loven saa stærkt, Synspunkter, som ere fremkomne baade fra et Arbejdsgiver- og Arbejderstandpunkt, skønner jeg ikke kunne tillægges nogen Vægt, i hvert Fald ikke for Arbejdsgivernes Vedkommende.